

PŁASKOŚĆ (3) *sb f*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ość).

sg N płaskość (2). ◇ I płaskością (1).

Sł stp brak, Cn s.v. plaskatość, Linde XVIII w.

Płaska powierzchnia; planities Mącz, Cn; planitudo, planum, planus situs Cn (2) : Planicies, Równość/ Płaskość. Mącz 303a.

płaskość czego (1): Przeto ielt czałzka aby kołan od vrazu bronila iakoby tarcza nieiaka, albo też aby iey płafkością człowiek tym lepiej przycifnął gdyby iemu czo potrzeba. GlabGad F3.

płaskość u czego (1): Palmula – Płaskośc v wiofla. Calep [748]b.

Synonimy: gładkość, płaza, rowność.

MN